

„Milk & Dairies Act, 1914“.

En engelsk Lov om Tilsyn med Produktion og Forhandling
af Mælk.

Af *Harald Faber*.

London, Novbr. 1914.

Gennem en længere Aarrække er der arbejdet af forskellige Hygiejniskere herovre paa at faa indført Foranstaltninger til Formindskelse af Faren for Smitte ved tuberkuløs Mælk, og der er i saa Henseende tænkt næsten udelukkende paa Faren for Mennesker, selv om det forstaas, at de samme Foranstaltninger kan formindske Faren ogsaa for Kalve og Svin. Der er saaledes i forskellige store Byer undersøgt Prøver af Mælk og i ikke faa Tilfælde fundet, at Mælken, som den sælges, indeholder virkossomme Tuberkelbaciller. I London City er dette sket aarlig siden 1904. Det er ganske vist ikke noget stort Antal Prøver, der undersøges, i Fjor f. Eks. 48, hvilket var en betydelig Forøgelse af Antallet fra det foregaaende Aar; derfor svinger ogsaa den Procent af Prøverne, der fandtes tuberkuløse, stærkt fra Aar til Aar. Gennemsnit ligger mellem 7 og 8 og var i 1913 10.4. De fem Prøver, som i 1913 fandtes tuberkuløse, kom fra 5 forskellige Gaarde; paa to af disse fandtes der en tuberkuløs Kø, som senere blev slagtet. Det har hidtil været Praxis, naar Mælken fra en Gaard fandtes tuberkuløs, at undersøge Besætningen, og hvis der fandtes tuberkuløse Køer at forbyde, at Mælken sendtes til London. Men det har kun haft det Resultat, at Mælken blev sendt andetsteds hen. Man har manglet Myndighed til at forlange Køerne slagtede, selv om det vidstes, at de gav tuberkuløs Mælk.

Det har vanskeliggjort Ordningen af denne Sag, at Køerne og de syge Mennesker sorterer under to forskellige Ministerier, Vanskeligheder som heller ikke er ukendte i andre Lande. Kvæget sorterer naturligvis under Landbrugsministeriet, Board of Agriculture, Sundhedsvæsenet under Local Government Board. Dette Ministerium, som undertiden paa Dansk kaldes Lokalforvaltningsministeriet, oprettedes ved Lov af 1871; det har et vist Tilsyn med de lokale Myndigheders Administration og Regnskaber, og dernæst er alt, hvad der hører under Fattigvæsen og Sundhedsvæsen, for saa vidt Centraladministrationen har dermed at gøre, henlagt under L. G. B. som det kaldes med en praktisk Forkortelse. L. G. B. har, som man vil se, Sager, der hjemme er henlagt dels under Justitsministeriet, dels under Indenrigsministeriet; Sager som tidligere i England sorterede under Home Office (Indenrigsministeriet), hvorfra L. G. B. og andre Ministerier efterhaanden er udskilte. »Board« betyder et Bord eller et Raad samlet om Bordet, og Ministeren er Præsident i Raadet og ikke Statssekretær som de oprindelige fem Ministre (for Indland, Udland, Kolonierne, Krig og Indien). I L. G. B. er der et medicinsk Departement, som har med de kommunale Embedslæger, Epidemier og lign. at gøre, og derunder atter et Kontor, der har Tilsyn med Levnedsmidler under Lov af 28. August 1907, herunder bl. a. Tilsyn med indførte Fødevarer, særlig Kød.

Board of Agriculture og L. G. B. mødtes til Samarbejde paa Levnedsmidlernes Omraade saa tidlig som 1899, idet Lov af 9. August 1899 om Tilsyn med Forhandling af Levnedsmidler og Medikamenter (Sale of Food and Drugs) gav begge Ministerier Ret til at lade deres Inspektører købe Prøver af disse Varer for at undersøge deres Ægthed, og saafremt den paagældende lokale Myndighed ikke administrerede Loven i sit Distrikt, kunde Ministerierne træde til, naar enten Landbrugets eller Befolkningens Interesse i Almindelighed gjorde det ønskeligt.

Ved Lov af 21. August 1907 om Fabrikation af og

Handel med Smør og Margarine er denne Myndighed for begge Ministeriers Vedkommende bleven udvidet. Board of Agriculture har i 1901 og 1912 under Loven af 1899 udstedt Bekendtgørelser, der fastsætter Grænsen for Mælks Indhold af Fedt og andre faste Bestanddele, og har i 1902 under samme Lov fastsat 16 pCt. som Grænse for Vandmængden i Smør; L. G. B. har i 1912 under Lov af 28. August 1907 udstedt en Bekendtgørelse, der forbyder Til sætning af Konserveringsstoffer til Mælk. Man vil heraf se, hvorledes disse to Ministerier mere og mere tager Opgaver op, som Centraladministrationen tidligere overlod helt og holdent til de lokale Myndigheder om end under Love, der gjaldt for hele Riget, og hvorledes Ministerierne mødes paa netop saadant et Omraade som Mælkehandelen, som de dog behandler hver fra sit særegne Standpunkt.

I 1909 tog de to Ministerier fat paa Opgaven om at bekæmpe Smittefaren ved tuberkuløs Mælk. Mr. *John Burns*, President of the L. G. B., forelagde for Parlamentet den 25. Maj et Lovforslag, »Milk and Dairies Bill«, om Tilsyn med Produktion og Salg af Mælk. Da Skotland har sit eget L. G. B., gjaldt *John Burn's* Forslag kun for England, Wales og Irland, men Dagen forud var der forelagt et lignende Forslag, som gjaldt for Skotland og som var undertegnet af Lord *Pentland*, tidligere Kaptain *Sinclair*, som i 1904 organiserede et Besøg af et Selskab af skotske Landmænd til Danmark. Ved Forelæggelsen af Forslaget blev der meddelt, at der i Forbindelse dermed af Landbrugsministeriet vilde blive udstedt en Bekendtgørelse angaaende Anmeldelsespligt af tuberkuløst Kvæg, dets Undersøgelse, Isolation og eventuelle Nedslagning mod Erstatning. Denne Bekendtgørelse udstedtes den 27. Maj samme Aar, men blev senere taget tilbage uden at den havde faaet Lovskraft, og L. G. B.'s Lovforslag blev taget tilbage uden at være blevet behandlet i Parlamentet. Der var ikke stor Begejstring for Sagen; der er jo ikke nogen meget indgaaende Forstaaelse i Landbrugskredse herovre af Tuberkulosens Væsen og Betydning, hvorimod der var

en meget klar Opfattelse af, at Erstatningen af de ved det Offentliges Indgriben nedslaaede tuberkuløse Kreaturer vilde falde paa Kommunerne og det næsten udelukkende Landkommunerne, medens Hensigten med baade Lovforslaget og Bekendtgørelsen var at beskytte Konsumenterne af den muligvis smittede Mælk, altsaa Beboerne i Byerne.

Sagen laa hen i et Par Aar og i December 1912 kom *John Burns* atter frem med sit Lovforslag. Det var i Mellemtiden bleven noget ændret. En Bestemmelse, som der havde været opponeret imod, var falden bort, nemlig den, at en Embedslæge (hvis man maa benytte dette Udtryk som Oversættelse af Medical Officer of Health) skulde have Lov til at inspicere en Mejerigaard (dairy) i et andet Distrikt, naar han havde Grund til at tro, at der derfra sendtes tuberkuløs Mælk til det Distrikt, hvis Embedslæge han var. Imidlertid er det jo klart, at en Samvirken mellem Autoriteterne i det Distrikt, hvortil den tuberkuløse Mælk sendes, og dem i det Distrikt, hvor Mælken produceres, er nødvendig, naar det ønskede Maal skal naas. En saadan er derfor indrettet ved en senere Affattelse. Den største Ændring var dog ikke i selve Lovforslaget, men i en ledsagende Bemærkning, at Regeringen (egentlig The Treasury som ikke kan oversættes, da noget tilsvarende ikke findes i Danmark) var belavet paa, hvis Parlamentet vilde gaa med dertil, at lade Finanserne dække Halvdelen af det Beløb, der i de første 5 Aar maatte blive udbetalt af de lokale Myndigheder som Erstatning for nedslaaet tuberkuløst Kvæg, nedslaaet i Følge den Bekendtgørelse fra Board of Agriculture, som atter stilledes i Udsigt.

Den 13. Februar 1913 kom Landbrugsministeriets Tuberkulose Order, som fik Lovkraft den 1. Maj s. A. (se herom i min Aarsberetning, Tidsskrift f. Landøk. 1914, Side 669) og 28. Marts blev L. G. B.'s Lovforslag atter forelagt for Parlamentet, men udgik senere af Mangel paa Tid. I 1914 lykkedes det dog omsider at faa »Milk and Dairies Bill« vedtaget. Den forelagdes i Maj i en ændret

Skikkelse, var til 2. Behandling i Underhuset i Juni, til 3. Behandling i Juli og blev Lov (Milk and Dairies Act, 1914) den 10. August.

I sin endelige Form begynder Loven med (§ 1) at sætte Straf for at sælge eller udbyde til Salg til Føde for Mennesker eller for at bruge eller lade andre bruge til Tilvirkning af Produkter til Føde for Mennesker Mælk fra en Ko, som har givet tuberkuløs Mælk eller som lider af tuberkuløs Afmagring eller Yvertuberkulose eller akut Yverbetændelse eller af en af følgende Sygdomme: Akut Mastitis, Aktinomycosis i Yveret, Miltbrand, Mund- og Klovesyge eller Materieafsondring i Yveret. Der kan ved senere Bekendtgørelser gøres Tilføjelser til denne Liste. Det gøres dog til en Betingelse for Straffældighed, at vedkommende forud er bleven advaret af en kommunal Embedsmand, eller at han ad anden Vej vidste eller ved almindelig Omhu kunde have faaet at vide, at Koen gav tuberkuløs Mælk eller led af de nævnte Sygdomme. Straffen for at overtræde denne saavel som Lovens andre Bestemmelser er fastsat til en Bøde, som ikke overskrider £ 5 for første Forseelse eller £ 50 for en senere Forseelse, eller naar der er Tale om en vedvarende Overtrædelse, ikke overskrider £ 2 om Dagen, saa længe Overtrædelsen finder Sted.

En Anklage for Overtrædelse kan rejses enten i den Jurisdiktion, hvor Forseelsen er begaaet, f. Eks. hvor den tuberkuløse Mælk er solgt, eller i den, hvor Mejeriet (dairy) er beliggende. Betegnelsen »Dairy« tages i en meget udvidet Forstand og omfatter en Gaard (farm), Kostald, ethvert Sted hvor Mælk opbevares for Salg, forhandles eller oparbejdes til Smør, Ost, Mælkepulver eller kondenseret Mælk; der er dog gjort en bestemt Undtagelse for saadanne Udsalgs- eller Udskænkningstilokaliteter, hvor Mælk sælges til Forbrug paa Stedet og hvor der ikke forhandles Mælk i lukkede Beholdere, som udleveres uden at aabnes. Hvis Indehaveren af et »Dairy« i denne udvidede Forstand tiltales under Loven, kan han bringe Anklagen videre imod

den Person, som han mener var den egentlige Overtræder, og hvis Indehaveren af Mejeriet beviser for Retten, at han selv har udvist fornøden Omhu for at overholde Loven og de Bekendtgørelser, der er udstedte under den med Lovkraft, og at den anden Person, som han anklager, begik Overtrædelsen uden Indehaverens Vidende, saa skal denne anden Person dømmes og Indehaveren gaa fri.

Det paahviler de lokale Myndigheder at paase, at Bestemmelserne i § 1 overholdes og at bringe Overtræderne deraf og af de Bekendtgørelser, der udstedes under »Milk and Dairies Act« for Retten. Grevskabsraadene eller Byraadene Skriver (Clerk) eller en anden Embedsmand, som Raadet bemyndiger dertil, skal optræde som Anklager. Dette er det Princip, som altid er gennemført i saadanne Sager; Centraladministrationen, paa hvis Initiativ Lovene bliver til, overlader Lokalforvaltningen at føre dem ud i Livet, idet dog det paagældende Ministerium, L. G. B., følger nøje med og søger at overtale de lokale Myndigheder, som ikke tager sig af Sagerne, til at vise større Iver. Undertiden, men kun i alvorlige Tilfælde, optræder L. G. B. paa den lokale Myndigheds Vegne og for dennes Regning, men man gaar grumme nødig saa vidt. Maalet er at opdrage Folket til Selvstyre, og man ser hellere, at en Lov i en Aarrække forbliver et dødt Bogstav i en eller flere Egne, end at den tvinges igennem imod Befolkningens Overbevisning, som denne giver sig Udslag gennem deres folkevalgte lokale Repræsentanter. Saaledes var Loven om Margarine, om Levnedsmidlers Forfalskning, om Vaccination og mange andre i aarevis uden Virkning i visse Byer og Distrikter. I Byerne Gloucester og Leicester var der 80 pCt. af Børnene, som ikke blev vaccinerede; i Gloucester var der aldrig taget Prøver under Lovene af 1875—1887 om Forfalskning af Levnedsmidler, da jeg i 1892 anklagede to Firmaer for at have solgt forfalsket Smør som kommende »direkte fra danske Gaarde«*).

*) Se min Aarsberetning for 1892.

Ved denne overbærende Fremgangsmaade søges opnaaet, at Befolkningen bevarer Følelsen af, at Lovgivning og Administration er ved dem og for dem. I § 10 i »Milk and Dairies Act« bestemmes det, at hvis en lokal Myndighed undlader at gøre sin Pligt under Loven, kan L. G. B. foranstalte en Undersøgelse af Forholdene paa Stedet og derefter træffe de Bestemmelser, de maatte finde nødvendige for at tvinge det lokale Raad til at gøre sin Pligt, og disse Bestemmelser kan da gennemføres ved Rettens Hjælp (ved »mandamus«). Skulde den efterladende Myndighed været et Raad for et mindre Distrikt, kan L. G. B. bestemme, at alle Rettigheder og Pligter under »Milk and Dairies Act« og under »Milk and Dairies Orders« tages fra Distriktsraadet og henlægges under Grevskaabsraadet.

Er Centraladministrationens direkte Indgriben saaledes stærkt indskrænket, har den paa en anden Maade faaet ret betydelig Indflydelse ved under denne og andre lignende Love at faa Myndighed til at udstede Ordre (Bekendtgørelser) med Lovkraft*). Ved § 2 af »Milk and Dairies Act«, er saaledes L. G. B. bemyndiget til, med Landbrugsministeriets Samtykke, at udstede Ordre, som skal kaldes »Milk and Dairies Orders«. I Virkeligheden er dette kun en Opriskning i noget udvidet Form af en Myndighed, der saa langt tilbage som 1878 gaves Privy Council under Loven om smitsomme Sygdomme hos Husdyr, og som ved en senere Lov af 1886 med samme Titel overdroges til L. G. B. Under førstnævnte Lov udstedtes der i 1879 en »Dairies, Cow-sheds and Milk-shops Order«, ændret i 1885, som tilsigtede adskilligt af det, der nu søges opnaaet ved »Milk and Dairies Act« og de »Milk and Dairies Ordres«, der kan ventes under denne Lov. Men den gamle »Dairies, Cow-sheds and Milk-shops Order« fik ikke saa stor Virkning, baade fordi Befolkningen ikke var moden til den, og fordi den videnskabelig tekniske Viden paa de paagældende Omraa-

*) Se herom i »Ugeskrift for Landmænd« 1906, Side 537, »Andelsbladet« 1908, Side 881.

der knap var tilstrækkelig afgæret. Der var forøvrigt Bestemmelser om Registrering af Mælkeudsalg, disses Renlighed og Vandforsyning, om Renlighed, Lys, Ventilation og Vands Tilløb og Afløb i og fra Kostalde, Forbud imod at Personer med smitsomme Sygdomme malke eller tager Del i Mælkens Behandling (saaledes som det for nylig med ubehageligt Resultat fandt Sted i Danmark), Forbud imod at sælge Mælk af syge Køer eller blande den med anden Mælk.

De »Milk and Dairies Ordres«, der kan udstedes under den nye Lov, kan omfatte:

- a) Registrering af alle Mejerier (Dairies, se Forklaring ovenfor) hos den lokale Myndighed;
- b) Inspektion af Mejerier og de der arbejdende Personer;
- c) Forebyggelse af det sundhedsfarlige ved at inficeret, smittet eller snavset Mælk sælges til Forbrug eller benyttes ved Tilvirkning af Fødevarer;
- d) Forbud mod Farvning af Mælk eller Tilsætning af skummet Mælk, Vand eller andre Stoffer til Mælk for Salg, eller Skumning af Mælk til Salg eller Regler for saaledes behandlet Mælks Salg til Menneskeføde;
- e) Regler for Afkøling, Forsendelse og Detaillering af Mælk til Salg eller Oparbejdelse til Menneskeføde;
- f) Mærkning, Identificering og Forsegling af Beholdere for Forsendelse af Mælk;
- g) Fastsættelse af Betydningen af Benævnelsen »Certified Milk« (pasteuriseret Mælk, Børnemælk, Mælk fra undersøgte Besætninger eller lign.) og Regler for Benyttelsen af denne Benævnelse i Forbindelse med Salg af Mælk, og Forbud mod Misbrug af Benævnelsen.

Saadanne Ordre har Lovkraft og Overtrædelse af dem straffes som Overtrædelse af Loven (se ovenfor). Der er derfor truffet visse Foranstaltninger for, at Centraladministrationen ikke skal faa for megen Magt. Det bestemmes saaledes, at disse Ordre skal forelægges Parlamentet snarest muligt efter at de er udstedte, og hvis enten Over- eller Underhuset inden en Frist af 40 Dage ved en Adresse

til Kongen beder om, at Ordren maa blive ophævet, skal den ophæves, dog saaledes, at hvad der alt er sket under den, ikke afficeres deraf.

Det Maskineri, der tilvejebringes eller sættes i Bevægelse for at forhindre Salg af tuberkuløs Mælk, er i Korthed følgende. Det vigtigste er maaske nok § 7, Ansættelsen af Dyr læger i de forskellige Kommuner. I nogle Kommuner er der alt saadanne ansat under Loven af 1894 om smitsomme Sygdomme hos Husdyr; de faar da de Pligter, som følger af denne Lov. I de andre Kommuner kan der, og skal der hvis L. G. B. forlanger det, ansættes Dyr læger, og der er i Loven af 1914 sket det betydelige Fremskridt, at der forlanges, at saadanne kommunale Dyr læger skal være Medlemmer af »Royal College of Veterinary Surgeons«, altsaa fuldt kvalificerede. Det kan ogsaa forlanges, at der indrettes de fornødne bakteriologiske Laboratorier til Undersøgelse af Mælk. Der er maaske ingen Overflod paa Dyr læger, egnede for de nye Hverv Loven skaber, og der er ganske sikkert ikke i alle Kommuner nogen stærk Følelse af deres Nødvendighed, men under Loven vil der, ved Ministeriets diskrete Tilskyndelse, efterhaanden komme baade veterinære kommunale Embedsmænd og Forstaaelse af den Nytte, disse er til. Medens tidligere Undersøgelse af Kvæg var overladt til Embedslægerne, er der i Lovens § 12 udtrykkelig bestemt, at enhver saadan Undersøgelse skal udføres af en Dyr læge. Dette er en offentlig Anerkendelse af Dyr lægernes Betydning, som hidtil har været savnet.

Naar en Embedslæge har Grund til at formode, at der sælges tuberkuløs Mælk fra Køer i hans Distrikt, kan han lade Dyr lægen undersøge Køerne, hvorefter Embedslægen indberetter til Raadet, som kan stævne den, der producerer eller forhandler Mælken, til at møde for Raadet, eller til inden en given Frist paa mindst 48 Timer at forklare, hvorfor der ikke skulde udstedes Forbud mod Salg af Mælken fra de Køer. Hvis denne Forklaring ikke kommer, eller ikke findes fyldestgørende, kan Raadet forbyde

Brugen til Menneskeføde af Mælken fra Besætningen eller fra enkelte Køer i den eller stille visse Betingelser for Brugen, f. Eks. at den først bliver kogt. Hvis et saadant Forbud, med nærmere Begrundelse, nedlægges, skal der sendes en Genpart til L. G. B. og til Landbrugsministeriet. Bliver Resultatet, at der ikke udstedes et Forbud, skal Vedkommende holdes skadesløs for de rimelige Udgifter, han har haft ved at afværge Forbudet. Han kan ogsaa appellere Sagen til Rettens Afgørelse, hvis der udstedes Forbud. Hvis han ikke selv ved sin Forsømmelse har fremkaldt Forbudet, skal han have Erstatning for den Skade, han lider derved, eller ved at Forbudet ikke hæves, saa snart der er Grund dertil. Naar et saadant Forbud forhindrer ham fra at levere kontraheret Mælk, skal dette ikke kunne regnes som et Kontraktbrud. Leverer han Mælk imod Forbudet, ifalder han Straf som ovennævnt.

Sælges der i et Distrikt tuberkuløs Mælk fra Køer i et andet Distrikt, skal Embedslægen i førstnævnte Distrikt anmelde dette til sin Kollega for det Grevskab eller den Bykommune, hvor Køerne findes, hvorefter denne skal lade Køerne undersøge, idet førstnævnte Embedslæge eller en Veterinærinspektør paa hans Vegne, ligesom ogsaa en Dyr læge paa Koholderens Vegne skal gives Lejlighed til at overvære Undersøgelsen. Resultatet af denne skal af Raadet for det Distrikt, hvor Køerne findes, sendes i Genpart til den Embedslæge, som anmeldte Sagen, ledsaget af en veterinær og bakteriologisk Beretning samt af en Meddelelse om, hvad der er foretaget som Følge af Undersøgelsen.

Der gives udførlige Regler for Retten til og Fremgangsmaaden ved at tage Prøver af Mælk. Ret til at tage Prøver har Inspektører under L. G. B., Embedslæger eller de Personer, som disse maatte sende med Autoritet til at handle paa deres Vegne, dog at Embedslægen eller hans Udsending ikke kan tage Prøver udenfor deres Distrikt, med mindre L. G. B. bemyndiger dem dertil. For at Resultatet af en Undersøgelse af en saadan Mælkeprøve skal

kunne bruges for Retten ved en Anklage under denne Lov eller under Lovene af 1875 til 1907 om Salg af Levnedsmidler (herunder Margarinelovene), skal der ved Prøvetagningen følges den Fremgangsmaade, som er foreskrevet i sidstnævnte Love: man skal købe den Mælk, man vil bruge til Prøve; naar man har købt og betalt for Mælken, skal man meddele Sælgeren, at man har købt Mælken for at lade den undersøge; Prøven skal derefter deles i 3 Dele, som hver for sig skal indpakkes, forsegles og mærkes, alt paa passende Maade; den ene Del skal derefter leveres til Sælgeren; en af de andre to Dele skal undersøges og den tredje skal opbevares til eventuel senere Undersøgelse. Saaledes omgærdes Sælgeren imod Overgreb fra Autoriteternes Side. Sælges der i et Distrikt tuberkuløs Mælk, som kommer fra et andet Distrikt, kan Embedslægen for det Distrikt, hvor den sælges, paalægge Embedslægen i det Distrikt, hvor Mælken produceredes, at tage Prøver af Mælken og sende førstnævnte Embedslæge en Del af Prøven.

Der er endnu to Bestemmelser i Loven, der fortjener en kort Omtale. Den ene, i § 8, paalægger L. G. B. at udstede en Bekendtgørelse under den Lov af 1907, hvorunder Ministeriet alt har udstedt Bekendtgørelser om Indførsel af Kød og om fordærvet Kød (i 1908 og 1909), og om Mælk og Fløde (i 1912); den nye Bekendtgørelse skal træffe Bestemmelser om Indførsel af Mælk og Mejeriprodukter for at sikre den offentlige Sundhed. Det er altsaa en Fremtidssag, og det vil være bedst at afvente Affattelsen, før der siges noget nærmere derom. Kun turde det paa Forhaand kunne siges, at Bestemmelsen ikke kan komme til at genere Indførsel til England af danske Mejeriprodukter, da disse alt opfylder alle rimelige Fordringer til Sundheden. Det danske Mejeribrug maa snarest være interesseret i, at Fordringerne fra engelsk Side skærpes saa meget som mulig, da faa Lande vil være saa godt rustede til at tilfredsstille dem som netop Danmark.

Den anden Bestemmelse, i § 9, gaar ud paa at be-

myndige Sundhedsraadet i Kommunerne til med L. G. B.'s Samtykke at oprette Depoter for Leverance af Børnemælk, speciel tilberedt Mælk til Børn under to Aar; Mælken maa ikke leveres til lavere Pris end den, hvori den staar Kommunen. Der er det ejendommelige ved denne Lovbestemmelse, at den kommer en Postdag for sent eller rettere adskillige. I Januar 1907 skrev jeg *) om syv eller otte kommunale Mælkeforsyninger, specielt om Resultaterne af en i Liverpool, som mentes at have holdt Liv i 1400 Børn aarlig, som ellers vilde være døde. Og jeg omtalte, at det i Slutningen af 1906 rygtedes, at *John Burns* »havde til Hensigt at give de lokale Myndigheder den Retsstilling til at indrette saadanne Depoter for pasteuriseret Mælk, som de for Tiden synes at savne«. Man har i L. G. B. i over syv Aar set gennem Fingre med, at disse Kommuner anvendte Midler til dette Formaal, skønt der savnes Lovhjemmel dertil; i Betragtning af det gode Formaal og det gode Resultat, og formentlig fordi der ikke er rejst Protest derimod fra Beboernes Side, har L. G. B. undladt at gøre, hvad det strængt taget skulde have gjort, nægtet at godkende disse Udgiftsposter i Kommunernes Regnskaber. Nu er denne Anomali endelig fjærnet ved »Milk and Dairies Act, 1914«.

*) »Ugeskrift for Landmænd«, 1907, Side 88.